

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U SV. IVANU ZELINI
Vatrogasna 1a, Sv. Ivan Zelina

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Svetom Ivanu Zelini po sucu tog suda Žanet Vidović u pravnoj stvari tužiteljice Snježane Čergar, OIB: 39037763587, Vinogradska 22A, Moravče koju zastupa punomoćnica Andrea Grugan Šagud, odvjetnica u Svetom Ivanu Zelini, protiv tuženice Matee Turčinec, OIB: 79162633355, Trg Lovre Matačića 6, Sesvete koju zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marko Gracin i Vatroslav Šego u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon provedene i zaključene glavne i javne rasprave održane dana 29. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice i punomoćnika tuženice, s danom objave 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e :

I/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Proglašava se nedopuštenim pljenidba i prijenos novčane tražbine u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom na temelju isprave- presude Općinskog suda u Sesvetama od 2. ožujka 2013.g. posl.br. P2-140/12, koja je predana na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima Financijskog agenciji dana 15.03.2024.g. i koja se nalazi na 1.-vom mjestu naplate u Očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje na ime tužiteljice Snježane Čergar, Vinogradarska 22a, Moravče , OIB:39037763587.
2. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove ovog parničnog postupka, sve u roku od 15 dana zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“

II/ Nalaže se tužiteljici u roku od 15 (petnaest) dana nadoknaditi tuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od donošenja ove presude do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je Zaključkom općinskog suda u Sesvetama 20. 03. 2025. Posl.br. Ovr-261/2025 upućena kao ovršenik da u roku od 15 dana od dana dostave Zaključka pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčane tražbine u postupku izravne naplate pred Financijskog agencijom na temelju isprave- Presude Općinskog suda u Sesvetama od 22. ožujka 2013. posl.br. P2-140/12 zbog razloga određenih u čl.50.st.1. toč.9. Ovršnog zakona („Narodne novine“, 121/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20 i 114/22.),, a u vezi s čl.52. st.3. Ovršnog zakona. Tužena zastupana po ocu Siniši Turčinac je dana 15.03.2024.. kao ovrhovoditelj pokrenula postupak izvansudske ovrhe na novčanim sredstvima tužiteljice pred Financijskom agencijom na temelju Zahtjeva za izravnu naplatu, a sve temeljem Presude Općinskog suda u Sesvetama od 22.ožujka 2013. posl.br. P2-140/12. Tom je presudom naloženo tužiteljici da za uzdržavanje tada malodobne kćeri, tužene plaća iznos od 925,00 kuna mjesečno počevši od 22.03.2013.g., na tekući račun oca Siniše Turčinac. Zakonski zastupnik i otac tada još malodobne tužene je predao Zahtjev za izravnu naplatu radi naplate cjelokupnog iznosa kako je navedeno u Presudi P2-140/12 (iznos od cca. 11.955,05 eura) iako je znao da tužiteljica ne duguje navedeni iznos. Naime, tužena je zastupana po ocu dana 23.08.2021.g. predala na FINU na izravnu naplatu iznos dosuđen gore navedenom presudom, te je temeljem tog Zahtjeva za izravnu naplatu tužena naplatila iznos od cca. 2.777,34 eura. Tijekom te prisilne izvansudske naplate tužiteljica i otac tužene su sklopili usmeni dogovor prema kojem se tužiteljica obvezala ocu tužene plaćati iznos od 250,00 eura mjesečno, što je bio duplo veći iznos od iznosa mjesečne alimentacije i to na način da se od toga plaćala redovna alimentacija u cijelosti, a preostali iznos je bio za plaćanje već ranije dospjelih iznosa uzdržavanja. Dakle, tužiteljica je od 27.04.2023.g. pa do 28.03.2024.g. (podnošenje prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim) za uzdržavanje tužene uplatila narednih cca. 3000,00 eura. Tužiteljica je po tom dogovoru postignutim sa ocem tužene svojem poslodavcu dala Suglasnost o zapljeni plaće ovjerenu pred Javnim bilježnikom Milkom Čergar pod brojem OV-4504/2023, koji joj je redovno ustezao dogovoreni iznos od 250,00 eura. Nakon toga je otac tužene povukao zahtjev za izravnu naplatu s FINE, da bi isti ponovno aktivirao dana 15.03.2024.g. potpuno neosnovano i bez ikakvog razloga s obzirom da je tužiteljica uredno postupala po dogovoru, te nije bilo mjesta za prisilnu

naplatu, obzirom se naplata vršila sukladno dogovoru. Tužiteljica je bila prisiljena podnijeti Prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim s obzirom da joj radi ustezanja na plaći ne bi ostao dovoljan iznos za njene ostale mjesečne obveze kao i iz razloga jer je imala dogovor oko plaćanja sa ocem tužene koji je u to vrijeme redovno izvršavala. Zbog navedenoga smatra da je nedopuštena pljenidba i prijenos novčane tražbine u postupku izravne naplate pred FINA-om.

2. Tuženica nije dala odgovor na tužbu no na pripremnom ročištu kod suda dana 25. rujna 2025. u cijelosti je osporila tužbu i tužbeni zahtjev te navela da nije prijeporno da je postojao dogovor između tužiteljice (majke tužene) i oca tužene no da je dogovor uključivao obvezu tužiteljice da nakon što je njen otac povukao prijedlog za izravnu naplatu od 23. kolovoza 2021. na računima tužiteljice, tužiteljica u roku od šest mjeseci realizira kredit kojim bi u cijelosti otplatila dug. Dalje navodi da nije prijeporno da je tužiteljica vršila određene uplate no da dosadašnji dug tužiteljice prelazi iznos od 11.000,00 EUR-a samo na ime glavnice. U odnosu na dokazne prijedloge tužiteljice tuženica je navela da se ne protivi da se od FINE zatraže podaci o naplati duga temeljem ovršne isprave presude o uzdržavanju iz 2013. godine te da se od bivšeg poslodavca tužiteljice Sigurnost d.o.o., Osijek zatraže podaci o ustegama na temelju administrativne zabrane, te da se ne protivi provođenju financijskog vještačenja na okolnost visine duga.

3. U daljnjem tijeku postupka stranke su suglasno navele da platne liste tužiteljice iz kojih proizlazi ustega sa plaće tužiteljice na ime alimentacije za tuženicu kod sadašnjeg poslodavca tužiteljice KLEMM SIGURNOST d.o.o. nisu prijeporne.

4. U dokaznom postupku Pročitani su relevantni dijelovi spisa ovog suda posl. broj: OVR-400/2024., prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim (list 5-6), rješenje Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Ovr-400/2024-3 od 14. svibnja 2024. koji im je proglašena nedopuštena pljenidba i prijenos sredstava s ovršenikova računa provedena po zahtjevu za izravnu naplatu na temelju presude općinskog suda u Sesvetama od 22. ožujka 2013., posl. broj: P2-140/12 (list 7-9), žalbu ovrhovoditelja (sada tuženice) na rješenje ovog suda od 14. svibnja 2024. (list 19-22), odgovor na žalbu ovšenice (sada tužiteljice, list 11-13), rješenje Županijskog suda u Zagrebu, Gž-1102/2024-3 od 15. siječnja 2025. kojim je usvojena žalba ovrhovoditeljice (sada tuženice) i ukinuto rješenje ovog suda OVR-400/2024-3 od 14. svibnja 2024. i predmet vraćen na ponovni postupak (list 14-17), zaključak ovog suda broj: Ovr-261/25-2 od 20. ožujka 2025. kojim je ovršenica (sada tužiteljica) upućena pokrenuti parnicu (list 23-25), zahtjev za izravnu naplatu na temelju ovršne odluke Općinskog suda u Sesvetama od 22.ožujka 2013. posl.br. P2-140/12. od 15. ožujka 2024. (list 27), javnobilježnički ovjerena izjava o zapljeni po pristanku dužnika (list 28-29) obavijest FINE o pokrenutom postupku izravne naplate tužiteljici (list 30), očevidnik svih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate (list 31), očevidnik svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate (list 32-35), platne liste za tužiteljicu kod poslodavca KLEMM SIGURNOST d.o.o. (list 36-36-40, 46-51), ovršnu ispravu, presudu Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj: 3-P2-140/12 od 22. ožujka 2013.(list 41-43), izvadak iz matice rođenih (list 44-45), očitovanje ranijeg poslodavca tužiteljice SIGURNOST d.o.o. uz dokaze (list 64-67), očitovanje ranijeg poslodavca SIGURNOST d.o.o. (list

87), očitovanje FINA-e s specifikacijom izvršenja osnove za plaćenje po izravnoj naplati od 23. kolovoza 2021. na temelju presude P2-140/12 (list 69-79), specifikaciju izvršenja osnove za plaćenje po zahtjevu za izravnu naplatu od 15.3.2024. po presudi P2-140/12 (list 80 i 84), te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Siniše Turčinec (list 64-95) i dokaz saslušanjem tužiteljice (list 95).

5. U dokaznom postupku nije izveden dokaz saslušanjem tuženice jer je punomoćnik tuženice na ročištu 5. veljače 2026. naveo da odustaje od tog dokaznog prijedloga te se tuženica odriče prava na saslušanje. Ovo jer je odlučna činjenica matematiko pitanje te što je tuženica u vrijeme nastanka ovršne isprave te neizvršavanja obveze iz ovršne isprave (s osnove uzdržavanja) bila maloljetna pa po prirodi stvari na njen račun nisu ni mogle ići isplate s predmetne osnove.

6. Ovaj sud također smatra da dokazivanje izjavom tuženice, nije adekvatan dokaz za utvrđivanje odlučne činjenice u ovoj stvari koja je zapravo pitanje izračuna i u kojem tužiteljica treba dokazati što je plaćala uplatama na koje se poziva te za koje razdoblje je što plaćeno, dok je tuženica u vrijeme ovdje predmetnog zahtjeva za izravnu naplatu bila maloljetna pa nikakve uplate nisu ni mogle ići na njen račun već su kako to i sama tužiteljica navodi ustege i uplate vršene na tekući račun oca i zakonskog zastupnika tužene.

7. Nije izveden ni dokaz koji je tužiteljica predložila za potkrjepu svojih tvrdnji, dokaz provođenja financijsko – knjigovodstvenim vještačenjem. Naime, tužiteljica je rješenjem ovog suda broj: P-179/2025-17 od 12. veljače 2026. koji je uredno zaprimila dana 28. veljače 2026. pozvana na uplatu predujma za provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u roku od 30 dana. Navedenim rješenjem tužiteljica je upozorena da će sud odustati od izvođenja tog dokaza ako tužiteljica ne plati navedeni predujam u ostavljenom roku, a sve sukladno članku 153. stavku 3. ZPP-a. Tužiteljica u ostavljenom roku nije uplatila predujama za provođenje financijskog vještačenja (a nije ga uplatila ni do ročišta dana 29. travnja 2026. na kojem je zaključana glavna rasprava) pa navedeni dokaz nije izveden.

8. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći prema brižljivoj i savjesnoj ocjeni svaki dokaz posebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. dalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi kako je nedopuštena pljenidba i prijenos novčanih sredstava na računima tužiteljice u postupku izravne naplate koje se provodi na temelju tuženikovog zahtjeva od 15. ožujka 2024. na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Sesvetama, poslovni broj: Ps-140/12 od 22. ožujka 2013. kojom je tužiteljici naloženo na ime uzdržavanja maloljene kćeri, ovdje tuženice plaćati iznos od 925,00 HRK mjesečno na tekući račun oca djeteta Siniše Turčinec.

10. U izvršenju rješenja Županijskog suda u Zagrebu, broj: GŽ-Ovr-1102/2024-3 od 15. siječnja 2024., donesen je zaključak Općinskog suda u Sesvetama, broj: Ovr-261/2025-2 od 20. ožujka 2025. kojim je tužiteljica (tada ovršenici) upućena u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrenuti parnicu radi proglašenja nedoppuštenim pljenidbe i i prijenosa novčane tražbine u postupku izravne naplate pred FINA-om na temelju naprijed navedene presude zbog razloga određenih člankom 50. stavkom 1. točkom 9., a u vezi s člankom 52. stavkom 3. Ovršnog zakona.

11. Člankom 50. stavkom 1. točkom 9. Ovršnog zakona propisano je da se protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalba ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

12. Odredbom članka 7. i članka 219. stavka 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Svaka stranka treba dokazati tvrdnje na koje se poziva.

13. Tužiteljica je tijekom ovršnog i ovog postupka tvrdila da je tuženica zastupana po ocu na temelju ovršne presude ovog suda od 2012. god. kojom joj je naloženo plaćanje mjesečnog iznosa za uzdržavanje za kćer u iznosu od 925,00 HRK (122,76 EUR-a) dana 23. kolovoza 2021. zatražila izravnu naplatu na računima ovršenika, po kojoj je naplaćen iznos od 2.777,18 EUR-a, da je kasnije s ocem tužene postigla sporazum i dala poslodavcu suglasnost o zapljeni plaće ovjerenu kod javnog bilježnika da joj se redovno usteže iznos od 250,00 Eura sa plaće, a koji iznos predstavlja iznos za redovito za buduće uzdržavanje i iznos za namirenje ranijih neplaćenih iznosa uzdržavanja, da je otac tužene nakon toga povukao prijedlog za izravnu naplatu po pravomoćnoj sudskoj odluci od 23. kolovoza 2021., da bi zahtjev za izravnu naplatu zakonski zastupnik tužne ponovno aktivirao dana 15. ožujka 2024. ali na cjelokupni iznos duga od 11.955,05 EUR-a iako je znao da je njen dug manji.

14. Radi potkrjepe svojih tvrdnji tužiteljica je predložila od njenog ranijeg poslodavca SIGURNOST d.o.o. pribaviti podatak o tome koliko joj je taj poslodavac i u kojem razdoblju ustegnuo od plaće na ime zakonskog uzdržavanja, da se od FINE zatraže podaci o naplati duga na temelju ovršne naprijed naznačene presude od 22. ožujka 2013. po zahtjevima za izravnu naplatu, priložila je platne liste novog poslodavca KLEMM SIGURNOST, te predložila dokaz financijskim vještačenjem na okolnost stvarne visine duga jer tužiteljica tvrdi da je iznos duga manji od onoga koji tužena potražuje zahtjevom za izravnu naplatu od 15. ožujka 2024. (11.955,05 EUR-a).

15. Iz očitovanja ranijeg poslodavca tužiteljice SIGURNOST d.o.o. proizlazi da je tužiteljica bila njihov zaposlenik od 15. svibnja 2017. do 28. veljače 2023. te da su u tom razdoblju postupalo samo po ovrsi EOS Matrixa te da oni kao poslodavac nisu zaprimili nikakvu sudsku ili drugu službenu odluku kojom bi bila naložena ustega iznosa na ime zakonskog uzdržavanja njene maloljetne kćerke te stoga nisu ni mogli

vršiti ustegu na ime zakonskog uzdržavanja u razdoblju u kojem je tužiteljica bila njihova zaposlenica.

16. Iz očitovanja FINA-e proizlazi da je osnova za plaćanje, presuda P2-140/12 od 22. ožujka 2013. evidentirana u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje i djelomično naplaćena te da su svi obroci uzdržavanja dospjeli do dana izdavanja očitovanja evidentirani u Očevidniku redosljeda plaćanja. Iz specifikacije izvršenja osnove za plaćanje P2-140/12 po zahtjevu za izravnu naplatu od 23. kolovoza 2021. vidljivo je da je po tom zahtjevu od tužiteljice naplaćen iznos od 2.777,18 EUR-a, da je tim iznosom podmirivana samo kamata, te da je dug tužiteljice u vrijeme obustave izravne naplate po zahtjevu od 23. kolovoza 2021. iznosio 12.566,82 EUR-a.

17. Dalje iz spisa proizlazi da tuženica (u to vrijeme zbog maloljetnosti zastupana po zakonskom zastupniku ocu) dana 15 ožujka 2024.- pokrenula zahtjev za izravnu naplatu na temelju naprijed navedene presude radi iznosa duga od 11.955,05 EUR-a.

18. Navedeni iznos je manji od iznosa koji je evidentiran kao dug preostao nakon zahtjeva za izravnu naplatu od 23. kolovoza 2021. (12.566,82 EUR-a).

19. Među strankama nije bilo prijeporno da su između tužiteljice i zakonskog zastupnika tužene prije pokretanja zahtjeva za izravnu naplatu od 15. ožujka 2024. postojali pregovori radi povrata duga tužiteljice u mirnom postupku izvan ovrhe.

20. Među strankama je bilo prijeporno što je bio konkretan sadržaj tih izvansudskih pregovora i je li tuženica u to vrijeme zastupana po zakonskom zastupniku pokrenula novi postupak izravne naplate unatoč tome što je tužiteljica uredno sukladno sporazumu vraćala dug s osnove uzdržavanja za tuženicu.

21. Radi utvrđenja navedene okolnosti sud je izveo dokaz saslušanjem tužiteljice i svjedoka, oca tužene i zakonskog zastupnika u vrijeme podnošenja prijedloga za izravnu naplatu iz 2024.

22. Na temelju neposrednog ispitivanja svjedoka i tužiteljice, o okolnostima ovog slučaja, sud iskaz svjedoka, oca tužene ocjenjuje jasnim, argumentiranim i životno logičnim te ga u cijelosti prihvaća. Naime, svjedok je iskazao da tužiteljica nije postupila po njihovom dogovoru, a koji je bio da on povuče prijedlog za izravnu naplatu od 23. kolovoza 2021. kako bi tužiteljica mogla ishodovati kredit, a kojim će u roku od 6 mjeseci nakon obustave izravne naplate podmiriti sva dospjela potraživanja na ime neplaćenih svota uzdržavanja za mladb. dijete, pa da je zbog toga pokrenuo novi postupak izravne naplate 2024. godine. Naime, kad se uzme u obzir da je ovršna isprava izdana još iz 2012. godine te izrazito usporena i neredovita dinamika plaćanja tužiteljice na temelju zahtjeva za izravnu naplatu od 23. kolovoza 2021. u kojem postupku je kroz dugogodišnje razdoblje naplaćen samo dio potraživanja od 2.777,18 EURa, a koji se pak ni u jednom dijelu ne odnosi na glavnicu već samo na kamatu koju duguje tužiteljica, da je u to vrijeme preostali dio duga tužiteljice iznosio 12.568,82 EUR-a prema ocjeni ovog suda nije logično očekivati da bi tuženica povukla prijedlog

za izravnu naplatu iz 2021. kako bi se naprijed navedeni iznos duga vraćao u neznatno povećanim uplatama u odnosu na visinu do tad ukupno dospjelog potraživanja tužene.

23. Osim toga sud je komparirajući dva navedena iskaza tužiteljice i svjedoka uočio netočnosti u iskazu tužiteljice, poput da joj je bivši poslodavac SIGURNOST d.o.o. ustezao iznose na ime alimentacije i uplaćivao ih na račun Siniše Turčinca jer dokazi u spisu govore ili suprotno (poslodavac izričito navodi da takvih ustega nije bilo) ili ne daju podlogu za takav zaključak. Nadalje ne može se prihvatiti ni iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi da tijekom 2023. i 2024. osim ustega na ime plaćanja uzdržavanja za maloljetno dijete nije imala drugih ustega jer iz dokaza u spisu (list 33-34) proizlazi suprotno. Ni dio u kojem tužiteljica navodi da su ona i svjedok dogovor ovjerali kod javnog bilježnika ne može se prihvatiti jer je iz spisa (list 28) vidljivo da se radi o izjavi o zapljeni po pristanku dužnika koju je potpisala tužiteljica i koja je javnobilježnički ovjerena. Osim toga iz podataka spisa (izvješće FINE list 77) suprotno tvrdnjama tuženice vidljivo je da je zakonski zastupnik tuženice povukao prijedlog za izravnu naplatu prije no što je tužiteljica dala izjavu o zapljeni plaće, a ne nakon ovjere takve izjave kako to tvrdi tužiteljica.

24. Zbog svih naprijed navedenih razloga, te rezultata tijekom provođenja dokaza saslušanjem stranke i svjedoka ovaj Sud iskaz tužiteljice nije mogao prihvatiti kao valjan dokaz za pravilno utvrđivanje odlučnih činjenica o ovom pravnom pitanju.

25. Slijedom navedenoga se ne može prihvatiti tvrdnja tužiteljice da je uredno postupala po dogovoru te da nije bilo razloga za pokretanje novog postupka za prisilnu naplatu iz 2024. godine

26. Tuženica je tijekom postupka navela da u odnosu na poslodavca tužiteljice KLEMM SIGURNOST d.o.o. ne osporava platne liste, a i svjedok Siniša Turčinec je naveo da je primao iznose koji su ustezani s plaće tužiteljice. Prema platnim listama u spisu odnose se na ustega iznosa od 250,00 EUR-a u razdoblju od svibnja 2023. do veljače 2024.

27. No dio iznosa od 250,00 EUR-a koji je ustezan odnosi se prema navodu tužiteljice i na tekuća potraživanja jer je tužiteljica i dalje odnosno i 2023. i 2024. bila u obvezi plaćanja uzdržavnaja za tada mlđb. dijete, a u kom pravcu iskazuje i sama tužiteljica u svom stranačkom iskazu.

28. No ovdje treba navesti da je na tužiteljici teret dokazivanja činjenica na koje se poziva tijekom postupka. Naime tužiteljica je u parnicu naprijed navedenim zaključkom upućena upravo iz razloga da dokaže na koji vremenski period se odnose njene uplate, odnosno koja je zaostala, a koja tekuća potraživanja podmirivala tim uplatama. Ovo kako bi se moglo utvrditi iz kojeg vremenskog perioda je tužiteljica podmirivala dug, je li to iz razdoblja koje uključuje zahtjev za izravnu naplatu ili neki drugi vremenski period, a što sve dalje može imati utjecaj i na visinu potraživanja i na tijek kamata.

29. Adekvatan dokaz za utvrđivanje te činjenice je provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, koje je tužiteljica tijekom postupka predložila, ali kako u

ostavljenom roku za plaćanje predujma za provođenje tog dokaza nije izvršila uplatu, a ni u razdoblju koje je uslijedilo do ročišta na kojem je zaključena glavna rasprava to sud nije mogao provesti taj dokaz. Stoga tužiteljica svoje tvrdnje isticanе tijekom postupka nije dokazala.

30. Neovisno o navedenome, ovdje sud smatra potrebnim ponovno navesti okolnost da je prijedlog za izravnu naplatu od 15. ožujka 2024. pokrenut radi iznosa manjeg od iznosa preostalog duga nakon što je obustavljen postupak izravne naplate po prijedlogu od 23. kolovoza 2021., a što govori u prilog navod tuženice isticanim tijekom postupka.

31. Budući da tužiteljica nije dokazala da nije dopuštena pljenidba i prijenos novčane tražbine u postupku izravne naplate od 15. ožujka 2024. zbog razloga iz članka 50. stavka 1. točke 9. Ovršnog zakona, odnosno zbog razloga zbog kojeg je upućena u parnicu to je tužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao pod I izreke.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1.i čl.155 Zakona o parničnom postupku «Narodne novine» broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 , 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22,114/22; dalje skraćeno: ZPP) i sukladno troškovniku predanom na raspravi 29. travnja 2026.

33. Tužiteljica nije uspjela u sporu pa je dužna tuženoj zastupanoj po punomoćniku nadoknaditi opravdan trošak parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 Eura a kojeg čine trošak pristupa na pripremno ročište i ročišta za glavnu raspravu od 28. rujna 2025., 4. prosinca 2025., 5. veljače 2026., 29. travnja 2026. određenog prema tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23. dalje: Tarifa) u iznosu od 800,00 EUR-a, što uz pripadajući PDV od 25% čini ukupno 1.000,00 Eura. Odluka o zateznim kamatama na parnični trošak temelji se na članku 151. stavak 3. ZPP.

U Svetom Ivanu Zelini, 12. lipnja 2026.

S u d a c :
Žanet Vidović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u 4 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana objave ove presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

RJEŠENJE

I/Dna presudu

-tužitelju putem punomoćnika uz poziv na plaćanje pristojbe na presudu

-tuženiku putem punomoćnika

II/Kal 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-5eb31**

Kontrolni broj: **05290-91ddc-4b62a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Žanet Vidović, O=OPĆINSKI SUD U SESVETAMA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.